

Dosarul nr. 2ra-181/22
2-19088347-01-2ra-11022022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) I. Pulbere
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pascari Andrei,
reprezentat de avocatul Lazari Constantin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pascari Andrei
împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repararea prejudiciului material și
moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 29 martie 2019, Pascari Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repararea prejudiciului material și
moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, Pascari Andrei a menționat că în perioada aprilie 2017 –
februarie 2019 a activat în cadrul Serviciului Fiscal de Stat.

De asemenea, a invocat că pentru perioada august 2017 – ianuarie 2019 nu i-a
fost calculat și achitat sporul pentru eficiență în activitate, iar pentru lunile mai –
august 2017, iulie - august 2018, decembrie 2018 – ianuarie 2019 nu i s-au calculat
și achitat alte plăți pentru stimulare prevăzute de Legea privind sistemul public de
salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 22 martie 2012.

La 19 martie 2019, s-a adresat pârâtului cu o cerere, prin care a solicitat să-i
fie calculate și achitate plățile respective, însă nu a primit nici un răspuns.

Reclamantul Pascari Andrei a solicitat încasarea de la Serviciul Fiscal de Stat
a sumei de 33 880,21 de lei cu titlu de spor pentru eficiența în activitate pentru
lunile aprilie 2017 – august 2017, iulie - august 2018, decembrie 2018 – ianuarie

2019, încasarea sumei de 6 007,86 de lei cu titlu de plăți de stimulare pentru lunile aprilie 2017 – august 2017, august 2018, decembrie 2018, decembrie 2018 – ianuarie 2019, încasarea prejudiciului moral în mărime de 3 salarii medii și încasarea sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 ianuarie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Pascari Andrei.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Pascari Andrei a fost transferat în funcția de inspector principal al Direcției generale administrare fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat, începând cu 01 aprilie 2017.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că în baza cererii, la 18 februarie 2019, prin Ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 208p din 20 februarie 2019, au fost încetate raporturile de serviciu ale lui Pascari Andrei, prin demisie, începând cu 22 februarie 2019.

La 27 februarie 2019, Pascari Andrei s-a adresat cu cerere Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat eliberarea informației referitoare la calculul sporului pentru eficiență în activitate și alte plăți de stimulare calculate și achitate pe perioada ianuarie 2017 – februarie 2019.

Prin ordinele Serviciului Fiscal de Stat nr. 958 p/c din 14 iunie 2017, nr. 3457 p/c din 08 noiembrie 2017, nr. 4969 p/c din 18 octombrie 2018 și nr. 2558 p/c din 29 iunie 2018, lui Pascari Andrei i s-au acordat concediile de odihnă anuale.

Instanța de judecată a reținut netemeinicia pretențiilor reclamantului, care a pretins sumele de 33 990,21 de lei și 6 007,86 de lei, apreciindu-le ca fiind prejudiciu cauzat de către angajator, și care urmează a fi reparat.

La caz, instanța de fond a relatat că potrivit certificatului nr. 36 din 07 martie 2019 privind plățile efectuate și achitate de angajator salariatului, în perioada 01 aprilie 2017 – 22 februarie 2019, lui Pascari Andrei i-au fost achitate sporuri pentru intensitatea muncii, spor pentru eficiența în activitate și alte plăți de stimulare.

Suplimentar, instanța de judecată a reiterat că responsabilitatea pentru aprecierea eficienței în activitate, stabilirea și distribuirea sporului funcționarilor publici o are angajatorul, iar sporul de eficiență este diferit de la o lună la alta, precum și de la o persoană la alta, stabilit exclusiv în dependență de nivelul de îndeplinire a criteriilor de către persoana concretă.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii de funcție, instanța a reținut că reclamantul nu a justificat în mod pertinent existența și suportarea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Lazari Constantin în interesele lui Pascari Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 ianuarie 2021.

La 04 februarie 2022, Pascari Andrei, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Pascari Andrei, în motivarea recursului a invocat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată.

Astfel, a menționat, că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La 11 februarie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 16 februarie 2022 conform avizului de recepție (f.d. 82 Vol. II).

La 04 martie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la recursul declarat de Pascari Andrei, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021, iar la 15 decembrie 2021, în adresa părților a fost expediată decizia motivată prin intermediul poștei electronice (f.d. 62 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 04 februarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Pascari Andrei, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Pascari Andrei, reprezentat de avocatul Lazari Constantin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh